

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XIV. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

2021. JANUÁR

ÁRA: 220 FT

www.martinus.hu

Isten keresett meg engem

Interjú Brückner Ákos Előd O.Cist. atyával

Dekrétum

Rendelkezés a Szent József Évről

Sajtóapostolokat keresünk

Felhívás médiamissziós munkára

Bemutatták a Pásztorális Tervet

Interjú Székely János megyéspüspökkel
az egyházmegye jövőjét meghatározó tervekről

Boldog Brenner Jánosra emlékezett egyházmegyénk

2020. december 12-én emlékezett meg egyházmegyénk vértanúsorsú papjáról, Boldog Brenner Jánosról. Délelőtt a Székesegyházban szentmisén vehettek részt a hívek, melyen a szentbeszédet Brenner József nagyprépost, János atya testvére mondta. A járványügyi korlátozó intézkedések betartásával emlékeztek egyházmegyénk hívei délután Szentgotthárdon Boldog Brenner Jánosra. A ma már Szentgotthárd részét alkotó, korábban önálló település, Máriaújfalu templomában litániával vette kezdetét a megemlékezés. Majd gyalog, a vértanúság útján át zárandokoltak a hívek a zsidai Jó Pásztor-kápolnáig, ahol szentmisén vehettek részt, melyek főcelebránsa Székely János megyéspüspök volt. A szentmise után az emlékereszthez vonultak a hívek. Az elmúlt hetekben az emlékhelyet átalakították, amelyet Székely János megyéspüspök áldott meg.

Legyünk ma is a „szentek földje”!

Elkészült a Szombathelyi Egyházmegye Lelkipásztori Terve

nyomomba lép az, aki majd Szentlélekkel és tüsszel fog keresztelni, akkor Jézus tudja, hogy itt a pillanat, indulnia kell. A működésének helyszíneit sem emberi szempontok alapján választja. Nem a nagy városokba megy. Jézus emberszíveket keresett. Amikor rátalált Péterre, tudta, hogy ő lesz a szikla, ez lett Jézus működésének középpontja Kafarnaum, és Jézus lakhelye Péter háza.

Isten terve emberszíveken keresztül valósul meg. Ezért egyházmegyénk lelkipásztori terve is az emberi szív megújulására épül. Szent II. János Pál pápa a Szombathelyi Egyházmegyét a szentek földjének nevezte. Gondolt az ókeresztény vértanúkra (Szent Kvirinre, Szent Rutilusra és sok olyan keresztény vértanúra, akiknek a neve nem maradt fenn a számunkra), Szent Mártonra és Szent Leonianusra, de gondolt a XX. század nagy keresztény hőseire, Boldog Batthyány-Strattmann Lászlóra, Isten szolgájára, Mindszenty bíborosra és Boldog Brenner Jánosra. A pasztorális tervünk vezérgondolata: Legyünk ma is a szentek földje! A szív megújulása nélkül nincs igazi megújulás.

Advent első vasárnapján ismertette a Szombathelyi Egyházmegye Lelkipásztori Tervét Székely János megyéspüspök Szombathelyen a Székesegyházban. Ez adta az apropót a következő interjúnak, amelyben a pasztorális tervről kérdeztük Püspök atyát.

Mi a jelentősége az Egyházmegye életében a pasztorális tervnek?

Első hallásra talán meglepőnek, az egyház belső lényegétől idegennek tűnhet a lelkipásztori terv elkészítésének gondolata. Nagy ipari cégek szoktak marketing terveket készíteni, vagy politikai pártok írnak programokat a választások előtt. Valóban így van ez, Istennek nem emberi stratégiákhoz hasonló tervei vannak a történelemben. Az isteni terv emberszíveken keresztül valósult és valósul meg itt a Földön: Ábrahámon, Mózesen, a prófétákon keresztül. Jézus nyilvános működésekor is ugyanezt látjuk. Nem emberi szempontok alapján dől el már az sem, hogy Jézus mikor kezdi meg a működését. Jézus vár az Atya intésére. Amikor hallja, hogy a Jordán partján fellépett egy próféta, aki hirdeti, hogy beteljesedett az idő, hogy a

Milyen helyzetben van a Szombathelyi Egyházmegye az Ön meglátása szerint 2020-2021-ben, mik a kiindulópontok?

A Szombathelyi Egyházmegyének igen sok értéke van, amelyeket talán a kívülről érkező ember jobban észre is vesz, mint a régóta itt élő, aki számára mindez természetes. Ezt a területet kevésbé érte el a török pusztítása, így a nemzedékek sora nincs annyira megzavarva, egy nyu-

godtobb, sok hagyománnyal rendelkező, gyökereihez és identitásához erősen ragaszkodó közösség él itt. Sok régi, Árpád-kori templom megmaradt, de a szívekben is megőrződött nagyon sok ősi kincs magyar népünknek. Az utóbbi évtizedek gyengébb vallásgyakorlata és népességfogyása ellenére még mindig jóval erősebb Vas és Zala megyéiben a templomba járás, a gyerekek hitoktatása, az ősök hitének megőrzése, mint Magyarország legtöbb vidékén. A hittanosok száma az utóbbi 15 évben 16 702-ről 21 688-ra emelkedett.

Isten terve emberszíveken keresztül valósul meg. Ezért egyházmegyénk lelkipásztori terve is az emberi szív megújulására épül.

Gyönyörűek a tájak, rendezettek a falvak, jó a közbiztonság, sok a békés, becsületes, hazáját szerető, másokért tenni akaró ember. Érződik az egyházmegye lelkületében a szentek lábnyoma, kisugárzása. Az egyházmegye papjainak lelkülete is igen jó, nagyon sok olyan atya van, aki imádságos lelkületével, nagylelkű szolgálattal, tehetségével Krisztusnak, a Jó Pásztorunk hiteles képmása az emberek között. Nagy kincse az egyházmegyének a sok szerzetes (annunciáta, domonkos és Notre Dame nővérek, szociális testvérek, ferencesek, premonteriek, szalézitek, verbiták) jelenléte, az ő lelkiességük kisugárzása, iskoláik, lelkipásztori szolgálataik.

Ugyanakkor nem hallgathatunk az egyházmegye nehézségeiről sem. A vallásgyakorlat sokat gyöngült az utóbbi évtizedekben. Igen sok fiatal a bérnyújtás után elhagyja a templomot. Megmarad a lelkükben egy pozitív, jó emlék, egy elvetett mag, amihez visszatérhetnek, de távolabb kerülnek a hittól, hétköznapi életüknek már nem része. 2010-ben 1683 bérnyújtó volt, 2015-ben csak 870 (ennek egyik fő oka a bérnyújtás korhatár megemlése volt), 2019-ben ez a szám visszakúszott 1326-ra. A keresztelési és a házasságkötési adatokkal meglehetősen lehetünk, ezek 20-30 éve nem sokat változtak.

A papságunk létszáma jelentősen csökkent. 1990-ben még 133 aktív papunk volt, jelenleg ez a szám szerzetesekkel együtt 92, nélkülük csak 82. Egy papra 30-40 évvel ezelőtt átlagosan 1800 hívő jutott, most 3200. Egy atyának igen gyakran 6-8-10 faluról kell gondoskodnia. Ennyi helyen kell megoldania a templom-épület karbantartását, a számlák kifizetését, azt, hogy legyen sekrestyés, aki kinyit, legyen virág, legyen kántor legyen, aki kitakarítja a templomot stb. Sokszor egyre kevesebb az igazán örömteli papi feladat, és egyre több az a tevékenység, amit másnak kellene elvégeznie, de jobb híján ez is a papra hárul. Nehézség az is, hogy sok ember, aki az egyházhoz közeledik (pl. egy keresztes vagy temetés kapcsán), nem a segítőkész, együttérző szeretettel találkozik, hanem csak egy hívős hivatallal. A templomba betérő sokszor nem egy vonzó, Istent dicsőítő és egymást is szerető közösséget lát, hanem hidegséget, távolságot érez. Bár egyházmegyénk Magyarország egyik legvallásosabb vidéke, mégis arányaiban kevés egyházi iskolánk van, ahol a gyermekek, fiatalok és szüleik számára a keresztény értékeinket át tudnánk adni.

Több terület érintett a Pasztorális Tervben. Melyek ezek?

A lelkipásztori terv célkitűzései közül csak néhányat említek meg példaképpen.

- A hiteles megújulás nyitott szívű, szeretetben élő, szent embereken keresztül valósulhat csak meg. E nélkül a lelkipásztori terv csak emberi stratégia, amely nem hoz igazi gyümölcsöt.
- Az Egyház legfőbb küldetése az evangélium átadása. Meg kell szólítanunk a hittől eltávolodott embertársainkat is hiteles életünk, szegények iránti szeretetünk, lelkiismereti hűségünk, előadások, kulturális programok, zarándoklatok stb. segítségével. Minden keresztény ember küldetése, hogy tanúságot tegyen hitének örömről.
- A papság túlterheltségének enyhítése céljából nagyon fontos legalább az évi 2-3 hét szabadság, testi-lelki feltöltődés biztosítása. Ezért törekedni fogunk arra, hogy az atyák helyettesítését maga az egyházmegye szervezze meg, segítse (akár világi akolitusok bevonásával is). Felajánljuk az atyák számára a rendszeres egészségügyi szűrést, segítünk az egyes egészségügyi kezelések megszervezésében. Az újonnan szentelt atyák életét öt éven át figyelemmel kíséri és segíti egy erre kijelölt néhány atyából álló közösség.

- A püspök legyen a papok atyja, testvére. Legyen elérhető, legyen példa az egyszerű életmódjával, az igehirdetés és a papi szolgálat iránti elkötelezettségével, imádságos lelkületével. Törődjön az atyák anyagi, szellemi és lelki állapotával. A püspökség munkatársai mindig szolgálatkész lelkülettel igyekezzenek az egyes plébániák gondjait megoldani.
- A hitoktatás folyamatába (különösen is az elsőáldozók és a bérhámozók felkészítésbe) mindig vonjuk be a gyermekek szüleit is. Tehetjük ezt szülői értekezletekkel, ahol nem csak a szervezési kérdésekről, hanem a gyermeknevelésről, a szülők örömeiről és nehézségeiről is beszélgetünk, de akár a szülőkkel való személyes találkozásokkal, vagy pedig olyan feladatokkal, ahol a gyermek a szüleit, nagyszüleit kérdezi az életükről, hitükről, és kér tőlük egy-egy életre szóló jó tanácsot (amit le is ír a füzetébe).
- Minél több helyen szervezzünk felnőtteknek szóló előadásokat. Sokan kisgyerekként tanultak utólag a Bibliáról, az élet értelméről, így a világ keresztény szemléletéről alig tudnak valamit. Míg más területeken fejlődött a tudásanyaguk, hitükben gyermekek maradtak. Erősíteni kell a felnőttek felé is a hitünk átadását.
- A bérhámozás előtt minden fiatal vegyen részt egy két-három napos lelkigyakorlaton. Maradandó élmény a számukra ez a két-három nap, amikor leteszik a telefonjukat, időt töltenek csendben a természetben, mesélnek az életükről, este bemennek a templomba, ahol sok-sok gyertya ég, ahol szólhatnak Istenhez, megsejthetik az Ő jelenlétét. Lehet, hogy sok fiatal ekkor tapasztalja meg életében először a hitünk lényegét. Több ilyen bérhámozóknak tartott lelkigyakorlaton vettem már részt: döbbenetesen mélyek. Nem ritka, hogy egy négy-öt fős beszélgetésen egyik másik fiatal elsírja magát, ahogy szüleiéről, családjáról, nehézségekről, örömeikről beszél. Sokszor elmondják, hogy ilyenekről még nem beszéltek senkivel.
- Szeretnénk, ha időről-időre lennének olyan hittanórák, amelyek nem a tananyagról szólnak. Természetesen a hitünk tartalmának átadása is nagyon fontos. Fontos meggyőzni a gyerekeket a hitünk lényegéről, arról, hogy Isten valóban létezik, hogy a világ nem magától van, hogy Jézus nem csak egy a történelem nagyjai közül, hogy a tízparancsolat a lehető legjobb, legboldogítóbb és

felszabadítóbb ételszabály, amely megőrzi a család békéjét és harmóniáját, a társadalom igazságosságát, a teremtett világot. Fontos az értelmükre hatni, de nem elég. Szeretnénk néha lelki órát tartani hittanóra helyett. A lelki óra egy családiasabb hittanórát jelent, ahol a fiatalok körbe ülnek, mindenki személyesen imádkozhat az óra elején, ahol bármilyen témát fel lehet vetni, ahol bármit kérdezhetnek. A gyerekek nagyon szeretik ezeket a hittanórákat (ahol már a nővérek vagy a hitoktatók bevezették ezeket), felszabadulnak tőle, érzik, hogy a hit nem csak egy rájuk erőltetett szabályrendszer, hanem az életük része.

- Keresztény hitünk lényege szerint közösségi. Az egész világ alapja a Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek szeretetközössége. Mi is szeretetre születünk. A kereszténység lényege, hogy próbáljuk ezt a szeretet meg is élni. Sok új megtérő keresi, hogy hova kapcsolódhat be az Egyházba. Fontos lenne, hogy legyenek szeretettel teli, befogadó közösségeink: családok, közösségek, bibliakörök, imacsoporthok, ifjúsági közösségek, idősebbek közösségei.
- Szeretnénk, ha legalább az egyházi iskoláinkban bevezetnénk a Családi Életre Nevelést. Rengeteg mindenre tanítják a gyerekeket, de a leglényegesebb dolgokra alig. Hogy hogyan kell egy házasságot szépnek megőrizni, konfliktusokat megoldani, hogy gondolkodik egy férfi, hogyan egy nő, mi a kettő között a különbség, hogy lehet ezt harmóniában összeilleszteni. Miért vállaljunk gyereket? Miért fakad ez a hiteles emberi életből, hogy tovább is adom az élet kincsét? Ezekről a legfontosabb dolgokról alig esik szó, szeretnénk ezt valamilyen módon pótolni.
- Minden házasságra készülő párt szeretnénk a jegyesoktatás során segíteni abban, hogy világosan lássa a házasságban a nagy feladatot is, azt, hogy ez nem magától működik. Érezze, hogy mi az, amit neki ehhez meg kell tennie. A jegyesoktatásba szeretnénk mindig házaspárokat is bevonni, akik hitelesen a maguk életét tudják megmutatni, és ebből fakadóan beszélni a házasság értékeiről, a működésének a módjáról.
- Szeretnénk segítséget adni a krízisbe jutott pároknak. Nagyon sok olyan házaspár van, amely nehezebb szakaszokon megy át. Ez nem azt jelenti, hogy rosszul választottak, egyszerűen csak megfáradtak,

vagy valamilyen konfliktusban megrekedtek. Sokat jelent, ha ilyenkor van egy pszichológus, mediátor, vagy lelkiatya, aki valamilyen módon segít ezt a helyzetet megoldani. Hálót szeretnénk felépíteni, sok lehetőséget felkínálni, lelkigyakorlatot, házashétvégét, pszichológust, akár nyaralási lehetőséget, ahol egy pár föl tud frissülni.

- Az ifjúság megszólításában kulcsszerepe van maguknak a fiataloknak. Ezért időről-időre ifjúsági vezető képzést fogunk indítani. Egy fiatal igazából a fiatal tud megszólítani. Ha szeretnénk, hogy legyenek ifjúsági közösségeink, ahhoz kell sok lelkes fiatal, akik maguk hívják a barátait, és beelkesítik őket.
- Szeretnénk, ha sok helyen lennének ifjúsági misék és más olyan alkalmak, amelyek a fiatalok számára a zenéjükkel, az üzenetükkel egyből érthetőek és vonzóak.
- A Szombathelyi Egyházmegyei Karitás nagyszerűen működik. Mintegy 50 000 szegény családdal vagyunk kapcsolatban. Nagyon sokféle módon próbálják őket segíteni. Tervünk az, hogy a karitászcsoporthoz legálább évente egy rászoruló családnak próbáljanak nagyobb segítséget. Nem csak azzal, hogy egy-egy csomaggal könnyebbé tesszük a túlélésüket, hanem néha válasszunk ki egy olyan családot, ahol látjuk, hogy nagyobb segítségre van szükség, és ezt valóban meg is tudjuk tenni.
- A romák egyik különleges talentuma a zene. Szeretnénk, ha lenne néhány olyan énekkar, zenekar, kórus, ami cigánygyerekekből alakulna, és ilyen módon tudnánk az ő szüleit és családtagjaikat is vonzani az evangélium felé.
- A ministránsok egy nagyon fontos csoportja egyházmegyénknek. A legtöbb papi hivatás a ministrálással indul el. Azzal, ahogyan egy kisgyerek odalép az oltár közelébe, és valamit megérez. Nagyon fontos a ministránsokra különleges módon figyelni, és vezetni őket ezen az úton. Fontos az alkalmas ministránsvezető kiképzése, ministránstáborok, lelkigyakorlatok megszervezése.
- Sok ember számára az örömhír először nem a templomon keresztül jut el. Sokan nemigen lépnek be a templomba, de egy kicsit mégis kíváncsiak, és a sajtón keresztül, honlapokon, kisfilmeken keresztül mégis csak érdeklődnek a kereszténység. Fontos a médián keresztül is hírt adni a lehető legjobb hírről, arról,

hogy a Mennyei Atya szeretetből alkotta a világot, gyönyörűnek alkotta, és az emberi életnek van értelme, van tartalma, szeretetre születünk. Ennek a konkrét megvalósításához elengedhetetlen, hogy minden plébániának legyen sajtófelelőse. Olyan emberek, akik képesek fényképeket, rövid tudósításokat, esetleg kisfilmeket elkészíteni, és így elérhetővé teszik sokak számára egyházunk életét.

Dióhéjban ez a pasztorális tervünk magva. Azt lehetne mondani, hogy álmok, víziók arról, hogy egy még élőbb és nyitottabb egyházmegye hogyan tudna működni.

Rengeteg területet említett. Kin, vagy min múlik ennek a sikere egyáltalán, mit nevezünk sikernek a terv kapcsán?
Nyitott szíveken múlik, rajtunk mindannyiunkon. Egész különleges módon múlik a papjainkon, akik az egész életüket ráteszik Jézus szolgálatára. Jézus mindig is épített erre a különleges, szűk magra. Tizenkét apostolt választott ki, akik aztán rátették az életüket arra, hogy Jézussal együtt legyenek, és az örömhírt hirdessék. Minden egyházmegye életének nagyon fontos kulcsa az, hogy a papok hitelesek legyenek, éljék is azt, amit hirdetnek. Mégpedig vonzó módon éljék, és aztán tudják vonzó, érthető, mai módon átadni. Higgyenek abban, amit végeznek, és meggyőződéssel, tüsszel végezzék a küldetésüket. Legyen az életükben legalább egy-két olyan pont, ahol az emberek érzik, hogy valóban nagylelkűen odaadták az életüket Istennek és a többiek szolgálatára.

Nagyon sok múlik azután a hitoktatókon is. Múlik azon, hogy a hitoktató el tud-e jutni odáig, hogy a fiatalok értelmét mélyen megérintse, és meggyőzze őket a krisztusi hit mély bölcsességéről. Arról a fajta bölcsességről, amely nem csupán a tudományok szintjéig jut el, az atomokig meg a molekuláig, hanem egy fokkal mélyebbre. Ám e mellett a hitoktató talán még fontosabb küldetése, hogy azt is sugározza a személyisége, az élete, hogy arról is tudjon hitelesen valamit mondani, hogy miért élek, és hogyan kellene helyesen élnem. Kell, hogy meg tudja érinteni a gyerekek értelmét, de még fontosabb, hogy megérintse a szívüket is, elvezesse őket a Titokhoz.

Nagyon sok múlik a fiatalokon is, azon, hogy van-e egy lelkes apostol csapatunk a fiatalok között, aki hívja a barátait. E nélkül nem fognak fiatal közösségeink születni.

Nagy reményem van az akolitusainkban is, tehát világi keresztény emberekben, akik besegítenek a papok óriási túlterheltségében.

Megjelenítik azt, hogy az egyház nem csak a papok ügye, hanem minden világi keresztény küldetést kap arra, hogy Jézus evangéliumát élje, és hirdesse is.

Álom ez a pasztorális terv, Isten álma a világról, az egyházmegyénkről, rólunk. Nyitott szíveken múlik, hogy valósággá váljon.

A Székely János megyéspüspökkel készült teljes interjú videó formában megtekinthetik egyházmegyénk honlapján: www.martinus.hu

Az Isten keresett meg engem és én igent mondtam a hívására

Interjú Brückner Ákos Előd O.Cist. atyával hivatásról, a ciszter szerzetesek karizmájáról, szétszóratásról, újrakezdekről

Ciszter környezetben nőtt fel. Tinédzserként átélte a szerzetesek szétszóratását. Családjával támogatta a rend tagjait a nehéz időkben. A kommunista diktatúra idején tett fogadalmat a ciszter rendben akkor, amikor csak titokban tarthatták egymással a kapcsolatot a szerzetesek. A rendszerváltás után segítette a hazai ciszter közösség újjászervezésében. Brückner Ákos Előd O.Cist. atyával szombat-helyi látogatása alkalmával beszélgettünk.

Egész évben egy szomorú eseményre emlékezünk. Idén 70 éve, 1950-ben szüntette be a kommunista hatalom a magyarországi szerzetesrendek működését. Az Ön rendje is szenvedője volt az eseményeknek. Mielőtt erről beszél-nénk, kérem mondja el, hogy Ön mikor, hogyan került kapcsolatba a ciszter szerzetesekkel?

Tulajdonképpen belenőttem a ciszter világba. Budapesten laktunk és a mi plébániánk, a templom is a ciszter rend vezetése alatt állt. A szemem láttára épült fel a templom, amikor kb. 5 éves lehettem. Innentől minden ciszter volt körülöttem: a plébánia, a templom, az iskola. Az első gyónatóm, aki a Bocskai úti iskolába járt. Alpár Lúcián atya volt. Csodálatos pap volt, akire ma is szívesen emlékszem vissza, akárcsak Pápai Lajos püspök atya, akinek a példaképe. Aki először áldoztatót, Kalmár Ödön atya volt, a későbbi híres plébános. Ezek olyan élmények voltak, amik vonzottak a rend felé. És azt is mindig megemlítem, hogy amikor 1945-ben véget ért Budapest ostroma, a front

elvonult, akkor az első nem katona ember, aki ránk nyitotta az ajtót a pincében, az az osztályfőnököm és hittantanárom volt, aki megáldoztatott Bennünket. Ilyen élmények nyomán beszippkázott az Úristen a ciszter világba.

De nem mindenki választja a szerzetes-séget. Mi vagy kik segítették, hogy erre a hívásra igennel válaszoljon?

Senki nem kényszerített. A Jóisten ajándéka volt ez. Persze remek példaképeim voltak és sok ciszter szerzetessel találkoztam. Sosem felejttem el pl. amikor a háború után a Bakonyban a cserkészekkel táboroztunk. Krasznai Kerény atya már akkor firtatta mi a szándékom. Amikor gyermekként, iskolásként kérdezték, hogy mi akarok lenni, akkor azt írtam: mérnök, orvos, pap. A papot utoljára, kicsit rejtve, de már jelezve, hogy gondolkodom rajta. A regulánk úgy fogalmaz: aki Istent keresi. Én azt hiszem, hogy az Isten keresett meg engem és én örülök, hogy igent mondtam a hívására.

Mi a ciszter szerzetesek sajátos karizmája, ami Önt is megragadta?

Amit mondanak is rólunk, hogy családias közösség vagyunk. Nem kényeztető, nem puha, hanem személyes. Mi abban különböztünk más rendi iskolától, hogy bármelyre is megvolt a fegyelem, megkövetelték a tanulmányokban, a művelődésben az igényességet, a közösség családias maradt. Ez igaz volt pl. az osztályunkra is. A háború után 70-en voltunk az osztályban és amíg lehetett, összejártunk, találkoztunk, mert tudtuk, hogy összetartozunk. De ugyanez a családiasság jellemző a plébániáinkra is.

A kommunista fordulat után 1945 és 1950 között érezték már a szerzetesek, hogy munkájukat – az iskolákat, templomokat, plébániákat – veszély fenyegeti és valamit másként kell majd tenniük?

Olyannyira készültek, hogy minket is igyekeztek felkészíteni. Emlékszem, hogy amikor a Sacra Coeur nővérek elhagyták a Budakeszi felé vezető úton lévő épületüket és azt a ciszterekre bízta, tartottak ott nekünk egy tábort. Onnan néztünk le Budapestre mint a nagy Babilonra, a ki-kezdett és rontott városra. És ott elméldéseket tartottak nekünk, amelyekben pl. szociális vagy erkölcsi kérdésekről esett szó. Nagyon világos és nyomatékos szempontokat adtak ezekben a kérdésekben, amivel igyekeztek felkészíteni minket az előttünk álló kihívásokra, amennyire lehetett. Persze az élet igazi harcaira nem lehet felkészülni, csak edzeni rá, de amit megtehettek megtettek.

Sejtették, gondolták, hogy olyan világ következik, amikor nem csak korlátozák a munkájukat, hanem a rendek működését is beszüntetik?

Előre erre nem készültünk. Ahogy a tegnapi előadásokban elhangzott, sok meglepetés érte a szerzeteseket. De emlékszem, hogy apám is ráérezett bizonyos dolgokra. 1947 körül lehetett, amikor egy családi kirándulás alkalmával beszélgettünk arról, hogy komoly idők következnek. Megvilágította, hogy milyen fordulat felé haladunk. És emlékszem az osztályfőnökünk mondására is: tanuljatok, mert lehet, hogy egyszer még szerepetek lesz kelet felé. Már akkor megálmodta, hogy nem élünk midig fenyegetettségben, és nem csak a Szent István által kijelölt nyugati orientáció lesz a meghatározó.

És így érkezett el 1950 nyara, a szerzetesek elhurcolása. Az Ön plébániáját is érintette a kommunista hatalom akciója, hiszen ciszter szerzetesek vezették. Ezzel kapcsolatban milyen emléket őriz?

Maradandó az élmény, amit akkor átéltem. Talán június 18-a lehetett a dátum. Előtte vasárnap egy nagy körmenetet tartottunk a Józsefváros téren, a jezsuita templom környékén. Nagyon szép ünnep volt, boldogan mentünk haza. Másnap szoltam otthon, hogy elmegyek beszélgetni a ciszter atyákkal. Érettségi előtt álltam. Amikor bementem a tanulmányi ház kapuján, tárva-nyitva találtam a kaput. Láttam, hogy bent fegyveresek járnak. Ez teljesen megdöbbentő volt számomra, gyorsan el is mentem. Csak később hallottam, mi történt azon az éjszakán, hogyan hurcolták el a szerzeteseket. Nem felejttem pl. Ágoston Júlián pap-költő sorsát sem, akitől elvették a táskájában őrzött költeményeit, széttépték azokat. Emberi méltóságában megalázva kényszerítették a teherautóra és vitték el.

Mit szoltak ehhez a hívek, mit tudtak tenni a szerzetesek érdekében?

Amikor kiderült, hogy az osztályfőnökömet és még néhány cisztert Előszállásra vittek, akkor a családdal és még másokkal együtt elmentünk hozzájuk. Részben azért, hogy megtudjuk hogy vannak, és vittünk gyümölcsöt nekik. De pl. tudom, hogy Zircen 500 nővért helyeztek el, akikről a helybeliek gondoskodtak. Az világos volt, hogy egy nagyon durva akcióról volt szó, amelynek célja, hogy szétszavaráják a szerzeteseket. Kulturális botrány volt, hogy Magyarországon nem voltak szerzetesek. A kirakatban persze ott volt az a 8 gimnázium, amit a szerzetesek tartottak fent. Nagy szó volt ezekbe bekerülni és tudjuk, hogy az itt dolgozó szerzetesek sok jót tettek. De nem volt könnyű ez az időszak a szerzeteseknek.

Ha visszaemlékszik a szerzetesekre az elhurcolás idején, akkor az arcukon félelem látszódott, csalódottság, vagy a Krisztusért vállalt szenvedés öröme?

A hit ereje sugárzott belőlük. Tudták, hogy ez egy megretentő akció volt, de azt is tudták, hogy Isten kezében vagyunk. Mint pl. vértanú testvérem, aki másfél évvel volt idősebb nálam, Brenner János Anasztáz. Amikor egy útja alkalmával a motorja elé farönköket gördítettek, hogy megöljék, tudta, hogy fenyegetik. De mosolygott és Istenben bízott.

A hívek mennyire féltek?

Az ember nem lát előre az alagútba. Arra emlékszem, hogy a nagymamától Aradról jöttünk haza szorongva, hiszen akkor volt a kékcédulás választás. Apám is mondta, hogy ez nem jót jelent. Nem látta, hogy hova vezet mindez, csak az irányt látta. Nem tudom azt mondani, hogy előre rettegtünk. A gonoszság mindig ugyanabban mozog, a forgatókönyv mindig hasonló. Az biztos, hogy a szovjet rendszer sokat tanult a hitleri időkből.

Az Ön élete hogyan folytatódott és hogyan maradt kapcsolatban a renddel, amely hivatalosan nem működhetett hazánkban?

Érettségi után jelentkeztem Zsigmond atyánál, aki Budapesten szolgált. Nagyon kicsi közösségként, 4-5 fővel, Lóránt atya bölcs irányítással kezdünk készülni a ciszter életre. Fél évig voltam jelölt, majd 1952. február 10-én egy másik társammal együtt felöltöttük a fehér ciszter ruhát egy művész óbuda házában. Egy óra múlva már le is vettük a rendi ruhát. Nos, ez volt a beöltözésem. Egy év múlva pedig egy sasadi domboldalon tettük le az első fogadalmunkat. Az örökfogadalmra szintén egy sasadi kerti házában került sor néhány évvel később, szintén egy téli napon. Közben én elvégeztem az egyetemet, később letöltöttem a katonai szolgálatot és tanítottam 4 évet egy gimnáziumban. Ezt követően jelentkeztem a szemináriumba, és Győrben tanultam.

Mit gondol a rend jövőjéről 30 évvel a rendszerváltás után?

A szentmisén bemutattam egy könyvet: A remény emberei. Én a remény embere szeretnék lenni. Nagyon ránk fér. Van egy nagyon jó novíciusunk, Nívárd. Két lábom áll, derűs, szereti a cisztereket. És most készül történészként a teológiai műveltséget is megszerezni.

Molnár Péter

Vasárnapi gondolatok

2021.01.03. – KARÁCSONY UTÁNI
2. VASÁRNAP
Sír 24,1-4.12-16.

A bölcsesség a maga dicséretét zengi, tisztelőben áll Istennél, népe közepette dicséri önmagát. Megszólal a Magasságbeli gyülekezetében, és Isten népének serege előtt eldicsekszik. Így beszél hozzájuk: „A mindenség Teremtője parancsot adott nekem, s aki teremtett, kijelölte sátramnak helyét. Így szólt: »A sátradat Jákobban üsd fel, örökrészed Izraelben legyen, és választottaim között verj gyökeret.« Ósidóktól fogva, a kezdet kezdetén teremtett, és nem pusztulok el soha, mindörökké. Szolgáltam előtte szent sátrában, majd pedig Sionban kaptam lakóhelyet. Letelepedtem a szeretett városban, s Jeruzsálemben van uralmam székhelye. Dicsőséges nép közt vertem így gyökeret, az Úrnak részében, az ő örökrészen, s a szentek gyülekezetében megtelepedtem.”

KARÁCSONY UTÁN...

Az örök bölcsesség sátrat vert köztünk. Letelepedett a szentek körében. Az örök bölcsesség nem más, mint a karácsonyok emberré lett Isten Fia: „az Ige testté lett, és mi köztünk lakozott.” Az Isten Fia értünk lett emberré, hogy mi az ő isteni életében részesedhessünk. Karácsony után nem lehet úgy élni, mint karácsony előtt. Mit jelent ez? Jézus Krisztus embersége kell, hogy előttem álljon. Őt kell követnem! Pál apostol mindnyájunkat meghív arra, hogy ápoljuk és őrizzük mindnyájan azt a lelkiületet, amely Jézusban volt: szelídség, alázatos szív, nagylelkűség, együttérzés, irgalom. Vajon hasonlítok ezekben az érzésekben Jézushoz? Miben kell változnom, miben kell növekednem? Jézus, a Fiúisten, minden ember útját bejárta itt a Földön. Nincs olyan élethelyzet, amit ne élt volna meg, mindenben közösséget vállalt velünk, a bűnt kivéve. Ezért mindig meg tud érteni, együtt tud érezni velem, bármit is éljek át. Bizalommal keresem-e Őt? Fordulok-e Hozzá bármilyen nehézségben, szükségben? Neki gondja van rám és szava van hozzám.

2021.01.10 – URUNK MEGKERESZTELKEDÉSÉNEK ÜNNEPE
Mk 1,7-11.

Abban az időben Keresztelő János ezt hirdette: „Aki utánam jön, hatalmasabb nálam. Arra sem vagyok méltó, hogy lehajoljak és megoldjam a saruszíját. Én vízzel keresztellek titeket, ő pedig Szentlélekkel keresztel majd meg benneteket!” Ezekben a napokban történt, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelkedett Jánosnál a Jordánban. És mindjárt, amint feljött a vízből, látta, hogy megnyílik az ég, és a Lélek, mint egy galamb, leszáll rá. Az égből pedig szózat hallatszott: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned kedvem telik!”

ISTEN IGEN-JE RÁM

Jézus megkeresztelkedik Keresztelő Jánosnál a Jordán vizében. Az ég megnyílik és hallja a szózatot: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned kedvem telik!” Amikor megkereszteltek, Isten gyermeke lettem. Az Atya szava hozzám is szólt és szól ma is: szeretett fia vagyok és kedvetelem bennem. Ez az Isten személyes igen-je rám. Számára kedves vagyok, nevemet a tenyérbe írta, hozzá tartozom. Akkor is, ha úgy érzem, méltatlan vagyok fiának lenni, akkor is, ha elbuktam a kísértésben, akkor is, ha már nem figyelek rá és nem szeretem Őt, úgy, mint egykor. Az Ő örökös igen-je legyen számomra mindig bátorítás: Isten jót akar nekem; ígéretét megtartja és szeretetében hűséges. Valamint késztesse mindig önvizsgálatra is: Istennek van egy álma rólam, amit meg kell valósítanom, az Ő színe előtt kell járnom nap mint nap szentségben és hűségben.

2021.01.17. – ÉVKÖZI 2. VASÁRNAP
Jn 1,35-42.

Abban az időben ott állt (Keresztelő) János két tanítványával, és mihelyt meglátta Jézust, amint közeledett, így szólt: „Nézzétek, az Isten Báránya!” Két tanítványa hallotta, hogy (János) ezt mondta, és követni kezdte Jézust. Amikor Jézus megfordult, s látta, hogy követik, megkérdezte: „Mit kívántok?” Azok ezt felelték: „Rabbi – ami annyit jelent, hogy Mester –, hol laksz?” „Jöjjetek, nézzétek meg!” – mondta nekik. Elmentek tehát vele, megnézték, hogy hol lakik, és aznap nála maradtak. Ez a tizedik óra ige körül volt. A kettő közül, akik hallották ezt Jánostól és követték (Jézust), az egyik, András volt, Simon Péter testvére. Ő először testvérelével, Simonnal találkozott, és szólt neki: „Megtaláltuk a Messiást, vagy más szóval a Fölkentet”, és elvitte Jézushoz. Jézus rátekintett, és így szólt hozzá: „Te Simon vagy, János fia, de Kéfásnak, azaz Péternek fognak hívni.”

A HIT LÁNCOLATA

Keresztelő János két tanítványának megmutatja Jézust. Az egyikük, András miután találkozott az Úrral, elviszi hozzá testvérét Simont. Simonból Péter apostol lesz, aki mint emberhalász sokakat elvisz majd Jézushoz. Meghívások láncolatával állunk szemben. A hit Isten ajándéka, a meghívás Istentől jön, de valamiképpen emberi közvetítők által. Mi is ehhez a láncolathoz csatlakozunk, amit Keresztelő János indított el a mai evangéliumban. Mi is mindnyájan láncszemek vagyunk ebben a sorban. Adjunk hálát azokért, akik a mi életünkben rámutattak Jézusra és elvittek hozzá: egy dédszülő, egy nagyszülő, egy édesanya vagy egy édesapa, egy tanár, egy hiteles keresztény, egy lelkipásztor... Mindnyájan felelősek vagyunk abban, hogy hitvalló életünk, jelenlétünk által egyre többen megtalálják Jézusban életük értelmét és boldogságát.

2021.01.24. – ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP
1Kor 7,29-31.

Azt mondom, testvérek: Az idő rövid! Ezért, akinek van felesége, éljen úgy, mintha nem volna, aki sír, mintha nem sírna, aki örül, mintha nem örülne, aki vásárol, mintha meg sem tartaná, s aki felhasználja a világ dolgait, mintha nem élne velük, mert ez a világ elmúlik.

AMI IGAZÁN SZÁMÍT

Pál apostol beszél az ember idejéről, amely rövid; és a világról, amely elmúlik. Van az idő, amely sodor minket, az idő, amely sürget, az idő, amely rohan. Ezzel szemben van az Isten ideje, a kegyelmi idő, Isten örök jelene. A világban ezzel az utóbbi idővel kellene jól élnünk. Mindig megtenni azt, ami az üdvösségünkre válik. Ott lenni azon a helyen és abban az időben, ahova, és amikor az Isten vár; megtenni azt, amit az Isten akar. Ma, most van itt az alkalmas idő, az üdvösség napja. Mennyi mulasztás, mennyi késlekedés, mennyi magyarázkodás... A világ elmúlik, de a szeretet nem szűnik meg soha! Nem földi kincseket gyűjteni, nem a világ hatalmasainak tetszését keresni, nem a földi élvezetekben elmerülni, hanem a szeretet műveiben munkálkodni.

Helyesen megítélni, mi az, ami igazán számít, ami igazán értékes és mi az, ami elhagyható. Ami igazán számít, és ami igazán lényeges az az Isten és a testvérem. Mit tehetek értük?

2021.01.31. – ÉVKÖZI 4. VASÁRNAP
Mk 1,21-28.

Kafarnaum városában Jézus szombaton bement a zsinagógába, és tanított. Mindenki nagyon csodálkozott tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók. A zsinagógában volt egy ember, akit megszállt a tisztátalan lélek. Ez így kiáltott fel: „Mi közünk egymáshoz, názáreti Jézus? Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy: az Isten Szentje!” Jézus ráparancsolt: „Hallgass el, és menj ki belőle!” A tisztátalan lélek erre össze-vissza rángatta az embert, aztán nagy kiáltással kiment belőle. Mindenki nagyon megdöbben. Az emberek egymást kérdezték: „Mi ez? Új tanítás, és milyen hatalmas! Még a tisztátalan lelkeknek is parancsol, és azok engedelmeskednek neki!” El is terjedt a híre hamarosan Galilea egész vidékén.

HATALOM A SZOLGÁLATRA

Jézus úgy tanít, mint akinek hatalma van és hatalmában áll a tisztátalan lelkeknek is parancsolni. Mire használja Jézus a hatalmát? Arra, hogy tanítson, hogy az isteni, a teljes és boldog életre vezessen. Arra, hogy a gonosztól megkötözött embereket felszabadítsa. Jézus hatalmával másokat szolgál, az egészséges életet szolgálja. Mindnyájan kaptunk valamilyen hatalmat az Istentől: uralmat a teremtett világ felett, szülői hatalmat a gyermekek felett, előjárói hatalmat a munkatársak felett, hatalmat egy döntést meghozni... Hogyan használjuk ezt a hatalmat? Mindig tisztában kell lennünk azzal, hogy mindezt Istentől kaptuk. Ezért törekednünk kell, hogy egyre inkább tudjunk alázatosan mások előtt állni. Valamint szemünk előtt kell tartanunk, hogy a legnagyobb hatalom a másik ember örök életének a szolgálatában áll: „ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgálója”(Mk 10,44).

Óra Krisztián atya

Házasság hete 2021-ben is

Kedves Házaspárok!

Örömmel írjuk, hogy 2021-ben is lesz Házasság Hete Szombathelyen február 7-14. között.

A járványhelyzetre való tekintettel sajnos több megszokott Házasság Heti programot várhatóan nem tudunk megtartani. Igyekszünk a lehetőségekhez mérten ezeket online formában pótolni, illetve egy különösen színes és izgalmas Házasság-Hét Játékokra várunk titeket, hiszen az egymásra figyelést a vírus sem gátolhatja meg!

Január 21. - február 12. között Házasság-Társas-Játék - kevés az időtök egymásra? - régen romantikáztatok már? - szeretitek a kalandokat? ... akkor gyertek, játsszatok velünk/ egymással! A játékhoz forgatókönyvet kaptok, a kapcsolatépítő feladatokat a nektek tetsző időben teljesíthetitek. A minden feladatot teljesítő párok között értékes nyereményeket sorsozunk ki.

A jelentkezési lap kitöltése után a KÜLDÉS gombra kattintva a jelentkezés végleges. NEM küldünk külön értesítést a regisztrációról, a feladatokat január 21-én a jelentkezéskor megadott e-mail címre fogjátok megkapni. Kérjük, hívjátok fel rokonaitok, barátaitok figyelmét is erre a lehetőségre! Szép napokat, örömteli játékot kíván Nektek:

a Házasság Hete munkacsoport

Jelentkezzetek itt:

Ezerszer is igen!

Házasság hete
2021. február 7–14.

Dekrétum

A Ferenc pápa által – Szent József, az egyetemes Egyház védőszentjévé nyilvánításának 150. évfordulója kapcsán – bejelentett Szent József Évről szóló különleges búcsú ajándékának ismertetése.

Ma 150 évvel ezelőtt jelent meg Boldog IX. Piusz pápa Quemadmodum Deus kezdetű dekrétuma, amelyben az emberek ellenségességétől ostromolt Egyház nehéz és harcokkal teli helyzetében Szent Józsefet a Katolikus Egyház védőszentjévé nyilvánította.

Azzal a céllal, hogy megerősítse az egész Egyház Jézus hatalmas védelmezőjébe vetett bizalmát, Ferenc pápa úgy rendelkezett, hogy a mai nappal, amely a dekrétum kihirdetésének évfordulója és egyben Szűz Mária – a tisztaságos József jegyese – Szepőlőten fogantatásának ünnepe is, egészen 2021. december 8-ig legyen Szent József Év, amely során minden hívő képes legyen a hitéletét Isten akaratának tökéletes teljesítésében megerősíteni napról-napra, Szent József példája nyomán.

Így minden hívőnek - elnyerve Szent Józsefnek, a Názáreti Szent Család fejének segítségét - legyen lehetősége tenni azért, hogy az imádságok és jó cselekedetek által korunk súlyos emberi és szociális megpróbáltatásai közepette megerősítésre és megnyugvásra találjon.

A Megváltó Oltalmazója iránti tisztelet széles körben terjedt és fejlődött az Egyház történelme folyamán. Kultusza - Isten anyjának, az ő jegyeseinek kultusza mögött - nemcsak a legfontosabbak közé emelkedett, hanem többszörösen és többféleképp is védelmezőnknek tekintjük.

Az Egyház Tanítóhivatala kincsként tekint Szent Józsefre, és folytatja gazdagsága régi és új dimenzióinak felfedezését. Hasonlóan a Szent Máté evangéliumában szereplő házigazdához, „aki kincseiből újat és régit hoz elő” (Mt 13, 52).

A megkívánt cél tökéletes elérésében nagy segítséget jelent az Apostoli Penitenciária által a Szent József Évről kiadott búcsú ajándéka, mely - Ferenc pápa akaratával megegyezően - jelen dekrétumban leírtak révén történik.

A teljes búcsú elnyerésére alkalma van azoknak a híveknek, akik a szokott feltételek mellett (szentgyónás, szentáldozás és imádság a pápa szándékára), lélekben elszakadva minden bűntől, a Szent József Év folyamán élnek az Apostoli Penitenciária által részletezett lehetőségekkel, vagyis:

a) Szent József, a valódi hittel teli férfiú arra hív bennünket, hogy fedezzük fel újra az Atyához fűződő gyermeki kapcsolatot. Újítsuk meg hűségünket az imádságban, tudjuk meg hallani az Istent és mély megkülönböztetéssel alakítsuk életünket az ő akarata szerint. Teljes búcsút nyerhet az, aki legalább harminc percen keresztül elmélkedik a Miatyánkról, illetve részt vesz egy olyan - legalább egy napos - lelkigyakorlaton, amely tartalmaz egy elmélkedést Szent Józsefről.

b) Az Evangélium Szent Józsefet úgy jellemezi, mint „igaz embert” (vö. Mt 1, 19): ő oltalmazója „annak a bensőséges titoknak, mely a szív és lélek legmélyén található”¹, valamint az Isten misztériumának részese, és ezért kiváló pártfogója a belső fórumnak. Arra készít bennünket, hogy fedezzük fel újra a csend, a tisztaság és a saját feladataink révén megvalósuló kötelességteljesítés értékét. Az igazságosság erényét József példamutatóan gyakorolta, teljesen ráhagyatkozva az isteni törvényre, az Irgalmasság törvényére, „a valódi igazságosságot ugyanis Isten irgalmassága teljesíti be”². Ezért mindazok, akik Szent József példáját követve az irgalmasság testi vagy lelki cselekedeteit gyakorolják, teljes búcsút nyerhetnek.

c) Szent József hivatásának fő jellemzője, hogy a Názáreti Szent Család őre, a Boldogságos Szűz Mária jegyese, és Jézus nevelő atyja.

Azért, hogy minden keresztény család készletét érezze a közösség, a szeretet és az imádság ugyanezen bensőséges légkörének kialakítására, amely a Szent Családban létezett, teljes búcsút nyerhet a rózsafüzérnek a családban, illetve a házastársal való imádkozása révén.

d) Isten szolgája, XII. Piusz 1955. május 1-jén elrendelte Munkás Szent József ünnepét „azzal a szándékkal, hogy mindenki ismerje el a munka értékét, s ez adjon ihletet a szociális élet és a törvények számára, melyek alapja a javak és jogok egyenlő elosztása”³. Ezért mindazok elnyerhetik a teljes búcsút, akik saját tevékenységüket naponta Szent József védelmére bízzák. Illetve mindazok a hívek is, akik a Názáreti Ács-mester közbenjárását kérve fohászknak azért, hogy minden munkát kereső ember megfelelően el tudjon helyezkedni, és hogy a munka mindenki számára nagyobb méltóságnak örvendjen.

e) A Szent Család Egyiptomba menekülése „megmutatja számunkra, hogy Isten ott van, ahol az ember veszélyben forog; ott, ahol az ember szenved; ott, ahol menekül; ott, ahol megtapasztalja az elutasítást és az elhagyatottságot”⁴. Tejes búcsút nyerhetnek azok a hívek, akik az üldözött Egyházért (ad intra et ad extra) és az üldözés bármely formáját szenvedő keresztények helyzetének enyhüléséért fohászknak elimádkozzák a Szent József litániát (a latin rítusban); vagy elvégzik egészben vagy részben Szent József akathisztosztát (bizánci szertartás szerint); illetve elmondanak más egyéb Szent József-imádságot, amely valamelyik liturgikus hagyomány sajátja.

Avilai Szent Teréz felismerte, hogy Szent József az élet bármely területén védelmezőnk lehet: „Más szentek esetén, úgy tűnik, hogy Isten megadja a lehetőséget, hogy ilyen vagy olyan szükséghelyzetben segítségünkre legyenek, mindeközben azt tapasztalom, hogy a dicsőséges Szent József védelme kiterjed mindenre”⁵. Újabbban pedig, Szent II. János Pál pápa hangsúlyozta, hogy Szent József alakja „új aktualitást nyer korunk Egyháza számára az új keresztény évezred küszöbén”.

Szent Józsefnek az Egyházra vonatkozó egyetemes védelmét újra hangsúlyozva, a fent felsorolt lehetőségeken kívül, az Apostoli Penitenciária teljes búcsút engedélyez azoknak a híveknek, akik bármilyen jóváhagyott imádságot vagy kegyes fohászt végeznek Szent József tiszteletére (pl. Hozzád menekülünk szorongattatásainkban, Szent József! kezdetű ima). Különösképpen március 19-én és május 1-jén, valamint a Szent Család ünnepén, (avagy Szent József vasárnapján a bizánci hagyomány szerint), illetve minden hónap 19-én, és minden szerdán, mely a latin hagyományban Szent József emlékeztetése ajánlott nap.

A jelenlegi egészségügyi vészhelyzetben a teljes búcsú ajándéka különösképpen is érvényes az idősek, a betegek, a haldoklók és mindazok számára, akik jogos okból nem hagyhatják el lakhelyüket. Ennek elnyeréséhez szükséges, hogy lélekben elszakadjanak minden bűntől, szándékukban álljon – amint ez lehetségessé válik – teljesíteni a három megszokott feltételt, és imádkozzanak el otthonaikban, vagy azon a helyen ahová kötve vannak, egy kegyes imádságot Szent József a betegek vigasztalója és a jó halál védőszentjének tiszteletére, bizalommal felajánlva Istennek saját életük fájdalmait és bajait.

Azért, hogy a kulcsok hatalmán keresztül áradó isteni kegyelem elérhetővé váljon, az Apostoli Penitenciária kéri a megfelelő felhatalmazással rendelkező papokat, hogy készségesen és nagylelkűen adjanak alkalmat a szentgyónásra és gyakran részesítsék szentáldozásban a betegeket.

Jelen dekrétum érvényes Szent József Évben. Minden ellenkező rendelkezés hatályát veszti.

Kelt Rómában, az Apostoli Penitenciária székhelyén, 2020 december 8-án:

MAURUS Card. PIACENZA
Paenitentiarius Maior

CHRISTOPHORUS NYKIEL
Regens

- 1 XI. Piusz, Isten szolgája Emilia de Vialar hősi erénygyakorlásának elismerése kapcsán mondott beszéde, in *“L’Osservatore Romano”*, 1935 március 20-21.
- 2 Ferenc pápa, Általános Kihallgatás, 2016. febr. 3.
- 3 XII Piusz, Prédikáció Munkás Szent József ünnepén (1955. május 1.)
- 4 Ferenc pápa, Úrangyala (2013. december 29.)
- 5 Avilai Szent Teréz, Életrajz, VI, 6 (trad. it. in EAD, Tutte le opere, a cura di M. BETTETINI, Milano 2018, 67)

Fotó: Magyar Kurír

Sajtóapostolok jelentkezését várjuk

A Szombathelyi Egyházmegye - a Pasztorális Tervvel összhangban - a 2021-es évben szeretné újjá alakítani a plébániai sajtóapostoli szolgálatot. A célunk olyan önkéntes munkatársak közösségbe szervezése, akik szívesen tudósítanak az egyházmegye honlapja és havilapja számára plébániák eseményeiről, készítenek riportokat lelkipásztorokkal, hívekkel akár írott, akár fényképes formában. Munkájukkal a Mária Rádió tevékenységét is segítik, amely szintén várja önkéntesek jelentkezését szerte az egyházmegyéből.

**A jelentkezéseket az alábbi címre várjuk:
Szombathelyi Egyházmegye Sajtószolgálat
Molnár Péter sajtómunkatárs
sajto@martinus.hu**

Az önkéntesek jelentkezését január-február-március hónapban várjuk. A tavasz folyamán, ahogy ezt a különböző rendelkezések lehetővé teszik, találkozókát és képzéseket szervezünk a jelentkezőknek. Itt nem csak egymást ismerhetjük meg, hanem a tudósítások elkészítésének fortélyaiába is beavatjuk az önkénteseket.

Hívunk és várunk mindenkit a sajtóapostolok csapatába!

Egyházmegyei programnaptár - 2021

Január 16, szombat, 10 óra	Lektoravatás	Székesegyház
Január 22. péntek	Egészségügyi dolgozók találkozója	Körmend
Február 2. kedd	Szerzetesek találkozója	Kőszeg
Április 1. csütörtök, 10 óra	Olajszentelési szentmise	Székesegyház
Május 1. szombat	Egyházmegyei zarándoklat	-
Június 5. szombat	Nemzetiségek találkozója	-
Június 19. szombat, 10 óra	Jubiláns házások találkozója	Székesegyház
Június 26. szombat, 10 óra	Pap- és diakónusszentelés, jubiléumi lelkipásztorok hálaadása, a Brenner Imaszövetség találkozója	Székesegyház
Június 29. kedd	Imaest papi hivatásokért	Szentgotthárd- Jó Pásztor kápolna
Szeptember 5-12.	Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus	Budapest
November 13. szombat, 10 óra	Szent Márton-ünnepség	Székesegyház
November 20. szombat	Egyházmegyei Családi Lelki Nap	Jánosháza
December 11. szombat, 10 óra	Boldog Brenner János-ünnepség	Székesegyház

A tervezett programok lebonyolítását a járványügyi rendelkezések befolyásolhatják.

Kérjük, minden esetben előzetesen tájékozódjanak egyházmegyénk honlapján: www.martinus.hu

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Molnár Árpád
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Nyisztor Krisztián
+36 30 222 9234

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Déri Péter, Fábíán Tamás, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Yeloprint Kft. • **Kiadó:** Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Dr. Perger Gyula • **ISSN 2060-145X** • Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.